

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BP Europa SE

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Sentencja

- 1) Artykuł 20 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG, należy interpretować w ten sposób, że przemieszczanie wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy kończy się, w rozumieniu tego przepisu, w sytuacji takiej jak ta w postępowaniu głównym, w chwili gdy odbiorca tych wyrobów po całkowitym rozładunku środka transportu zawierającego dane wyroby stwierdził, że brakuje części tych wyrobów w stosunku do ilości, jaka miała zostać dostarczona.
- 2) Przepisy art. 7 ust. 2 lit. a) w związku z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/118 należy interpretować w ten sposób, że:
 - sytuacje uregulowane w tych przepisach są wyłączone z sytuacji, o której mowa w art. 7 ust. 4 tej dyrektywy, oraz
 - okoliczność, iż przepis krajowy transponujący art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/118, taki jak ten będący przedmiotem postępowania głównego, nie stanowi wyraźnie, że nieprawidłowość regulowana przez ten przepis dyrektywy powinna była spowodować dopuszczenie do konsumpcji danych wyrobów, nie stoi na przeszkodzie stosowaniu tego przepisu krajowego przy stwierdzeniu braków, które bezwzględnie prowadzą do takiego dopuszczenia do konsumpcji.
- 3) Artykuł 10 ust. 4 dyrektywy 2008/118 należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie nie tylko wtedy, gdy całość wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy nie dotarła do miejsca przeznaczenia, lecz także w przypadkach, w których tylko część tych wyrobów nie dotarła do miejsca przeznaczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 27.4.2015.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 4 lutego 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Youssef Hassan/Breiding Vertriebsgesellschaft mbH

(Sprawa C-163/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 23 — Licencja — Rejestr wspólnotowych znaków towarowych — Prawo licencjobiorcy do występowania z powództwem o stwierdzenie naruszenia pomimo braku wpisu licencji do rejestru wspólnotowych znaków towarowych)

(2016/C 106/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Youssef Hassan

Strona pozwana: Breiding Vertriebsgesellschaft mbH

Sentencja

Artykuł 23 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego należy interpretować w ten sposób, że licencjobiorca może wystąpić z powództwem o stwierdzenie naruszenia prawa do wspólnotowego znaku towarowego stanowiącego przedmiot licencji, mimo że ta licencja nie została wpisana do rejestru wspólnotowych znaków towarowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 254 z 3.8.2015.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Holland (Niderlandy) w dniu 14 grudnia 2015 r. – X, GoPro Coöperatief UA/Inspecteur van de Belastingdienst Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond.

(Sprawa C-666/15)

(2016/C 106/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Noord-Holland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X, GoPro Coöperatief UA

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy noty wyjaśniające Komisji do podpozycji 8525 80 30 i do podpozycji 8525 80 91 oraz 8525 80 99 Nomenklatury scalonej należy interpretować w ten sposób, że „jeden zapis o długości przynajmniej 30 minut” ma miejsce także wówczas, gdy nagrywa się sekwencje wideo za pomocą trybu „video record”, lecz jednak jako zapisywane w pamięci oddzielne dane o czasie trwania każdorazowo poniżej 30 minut i osoba oglądająca przy odtwarzaniu musi każde dane o długości obrazu poniżej 30 minut oddzielnie otwierać, jednak za pomocą programu komputerowego dostarczonego przez GoPro istnieje możliwość złączenia ze sobą na komputerze osobistym zawartych w tych danych sekwencji wideo i w ten sposób zapisania jako jedno dane w pamięci komputera jednego filmu trwającego więcej niż 30 minut? [Or. 6]
- 2) Czy zaszeregowaniu rejestrujących kamer wideo umożliwiających zapis sygnałów z zewnętrznych źródeł do podpozycji Nomenklatury scalonej 8525 80 99 stoi na przeszkodzie okoliczność, że sygnały te nie mogą zostać odtworzone poprzez zewnętrzny odbiornik telewizyjny lub zewnętrzny monitor, ponieważ te rejestrujące kamery wideo, jak np GoPro Hero 3 Silver Edition, mogą odtwarzać na zewnętrznym odbiorniku telewizyjnym lub zewnętrznym monitorze jedynie dane zapisane za pomocą swojej soczewki?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 14 grudnia 2015 r. – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV/Paul Adriaensen i in.

(Sprawa C-667/15)

(2016/C 106/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen.